

Nr 432.

Av fröken **Hesselgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 206, angående anslag till Karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet samt till avlöningar vid karolinska mediko-kirurgiska institutet.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till Karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet (nr 206) få vi anföra:

I Karolinska sjukhusets direktions ursprungliga förslag till personal upptages för psykiatriska kliniken en social kurator, vilken i likhet med sjukhusets övriga kuratorer uppföres i lönegrad A 11. I direktionens sedan modifierade förslag har ifrågavarande kuratorstjänst förändrats till en föreståndarsketjänst i lönegraden e. o. 7, ett förslag, som av Kungl. Maj:t biträtts.

Häri genom har ifrågavarande befattningshavare i förhållande till såväl vikten av hennes arbete som den erforderliga utbildningen fått en alltför låg löneplacering. Härtill kommer, att motsvarande befattningshavare vid Karolinska sjukhuset i övrigt (radiumhemmet och sjukhusets sociala hjälpbyrå) fått en betydligt högre placering.

Den sociala kuratorsverksamheten vid en psykiatrisk klinik är ett synnerligen viktigt och oumbärligt led i dess arbete. De psykiska sjukdomarnas ingripande i och beroende av de sjukas sociala förhållanden är uppenbart. Det är såväl för klarläggandet av många psykiska sjukdomsfall som framför allt för deras riktiga sociala behandling av största betydelse, att en väl kvalificerad och erfaren social funktionär finnes tillgänglig för sådant arbete. Det är att förutse, att detta arbete kommer att bli särdeles krävande på psykiatriska kliniken, vilken i motsats mot de vanliga sinnessjukhusen skall stå till förfogande för hela riket. Särskilt betydelsefullt är det, att de psykiska sjukdomsfallens sociala innebörd blir väl klarlagd på en klinik, som tjänar de blivande läkarnas undervisning, så att dessa få en fullständig inblick däri. — Någon anledning att tillskriva ifrågavarande sociala arbete lägre samhällsvärde än det, som förekommer vid sjukhusets andra kliniker, föreligger visst icke.

De kvalifikationer, som böra krävas av ifrågavarande kurator, äro mycket högre än de, som fordras av en sjuksköterska. Sjuksköterskeutbildning med speciell erfarenhet i sinnessjukvård är mycket värdefull såsom grundläggande skolning, men dessutom erfordras en speciell utbildning i samhällskunskap med praktisk erfarenhet om arbetet inom samhällets olika hjälpverksamhetsorgan.

Direktionens förslag innebär, att denna befattningshavares lön icke skulle sättas högre än en sjuksköterskas. Icke desto mindre betecknas tjänsten som

en föreståndersketjänst. Vid sinnessjukhusen är motsvarande föreståndersketjänst placerad i högre lönegrad än överskötersketjänsterna.

Det är icke att påräkna, att en tillräckligt kvalificerad befattningshavare skall kunna förvärfvas för den föreslagna lönen, och det är av vikt, att en sådan står till förfogande från början, då arbetet vid kliniken organiseras och igångsättes. Härtill kommer, att behovet av tjänsten är klart dokumenterat och att jämförbara andra befattningshavare vid sjukhuset uppförts som ordinarie i lönegrad A 11. På grund härav få vi föreslå,

att i personalförteckningen för Karolinska sjukhuset, tjänstemän å ordinarie stat, sjukvårdspersonal, upptagas 3 i stället för 2 sociala kuratorer i lönegrad A 11.

Stockholm den 29 mars 1939.

Kerstin Hesselgren.

Ruth Gustafson.

Ebon Andersson.
